

24 Δεκεμβρίου 2016

Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιος Μητροπολίτου Ναυπάκτου Ιεροθέου

/ [Γενικά](#)

Image not found or type unknown

άναζήτηση τοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς Προφήτας καὶ Δικαίους, τότε ἐνηθρώπησε ὁ Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, μέ τὴν εύδοκία τοῦ Πατρός καὶ τὴν συνέργεια τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, δηλαδή μέ τὴν θέληση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε στήν θεία Λειτουργία ἀναφέρεται δύο φορές στό ρῆμα «έξαπέστειλεν» ὁ Θεός. Αὐτό δείχνει τό ιστορικό γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καὶ τό μυστήριο τῆς ἐλεύσεως Του μέσα στήν καρδιά μας, διά τῆς ὅποιας ἐλεύσεως γίνεται ἡ θέωσή μας.

Τήν πρώτη φορά χρησιμοποιεῖται τό ρῆμα «έξαπέστειλεν», γιά νά δηλώσῃ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τήν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπό τήν θεία φύση καὶ ἔνωση μαζί της στό Πρόσωπό Του, μέ σκοπό νά μᾶς ἔξαγοράσῃ ἀπό τὸν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ νά ἀπολαύσουμε τήν υἱοθεσία. Γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὄτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμου, ἵνα τοὺς ὑπό νόμου ἔξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. δ,'4-5).

Τήν δεύτερη φορά χρησιμοποιεῖται τό ἴδιο ρῆμα «έξαπέστειλεν» γιά νά δηλώσῃ τό πῶς ὁ ἀνθρωπος ἀποκτά τήν υἱοθεσία, πῶς ἀπό δοῦλος τῆς ἀμαρτίας γίνεται κατά Χάριν υἱός τοῦ Θεοῦ, πῶς γίνεται μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτοι, δπως γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Θεός Πατήρ ἔξαπέστειλε τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, πού είναι καὶ δικό Του Πνεῦμα, ἀφοῦ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀπό τὸν Πατέρα καὶ ἀποστέλλεται διά τοῦ Υἱοῦ, στίς καρδιές μας καὶ μᾶς προσφέρει ὡς δῶρο τήν υἱοθεσία. Γράφει: «Ὄτι δέ ἐστε υἱοί, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τό Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τάς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὅστε οὐκέτι εἴ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἴ δέ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διά Χριστοῦ» (Γαλ. δ,'6-7).

Ἐπομένως, τό πρώτο «έξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στόν Υἱό καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἀνθρωπος γιά δλους τούς ἀνθρώπους καὶ ἔδωσε σέ δλους τήν δυνατότητα τῆς κατά Χάριν υἱοθεσίας του. Τό δέ δεύτερον «έξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὅποιον ἔρχεται στήν καρδιά καὶ ἀπεργάζεται τήν υἱοθεσία στούς ἀνθρώπους. Ὁσο σημαντική είναι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, ἄλλο τόσο σημαντική είναι καὶ ἡ ἐλευση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στήν καρδιά, γιατί καὶ μέ τά δύο αὐτά γεγονότα ἀπολαμβάνουμε τήν υἱοθεσία.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί μέ τό Ἅγιον Βάπτισμα καὶ τό Ἅγιον Χρίσμα ἐντασσόμαστε στό ζωντανό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ γινόμαστε μέλη αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου Σώματος, δηλαδή μέλη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τρεφόμαστε μέ τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἀλλωστε, ἡ Ἐκκλησία

άναζήτηση τοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς Προφήτας καὶ Δικαίους, τότε ἐνηθρώπησε ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, μέ τὴν εὐδοκία τοῦ Πατρός καὶ τὴν συνέργεια τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, δηλαδή μέ τὴν θέληση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα πού ἀκούσαμε στήν θείᾳ Λειτουργίᾳ ἀναφέρεται δύο φορές στό ρῆμα «έξαπέστειλεν» ὁ Θεός. Αὐτό δείχνει τό ιστορικό γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καὶ τό μυστήριο τῆς ἐλεύσεως Του μέσα στήν καρδιά μας, διά τῆς ὅποιας ἐλεύσεως γίνεται ἡ θέωσή μας.

Τήν πρώτη φορά χρησιμοποιεῖται τό ρῆμα «έξαπέστειλεν», γιά νά δηλώσῃ τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τήν πρόσληψη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπό τήν θείᾳ φύση καὶ ἔνωση μαζί της στό Πρόσωπό Του, μέ σκοπό νά μᾶς ἔξαγοράσῃ ἀπό τόν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ νά ἀπολαύσουμε τήν υιοθεσία. Γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὄτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἔξαγοράσῃ, ἵνα τήν υιοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 3,4-5).

Τήν δεύτερη φορά χρησιμοποιεῖται τό ἴδιο ρῆμα «έξαπέστειλεν» γιά νά δηλώσῃ τό πῶς ὁ ἀνθρωπος ἀποκτά τήν υιοθεσία, πῶς ἀπό δοῦλος τῆς ἀμαρτίας γίνεται κατά Χάριν υἱός τοῦ Θεοῦ, πῶς γίνεται μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτσι, δπως γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ Θεός Πατήρ ἔξαπέστειλε τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, πού εἶναι καὶ δικό Του Πνεῦμα, ἀφοῦ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα καὶ ἀποστέλλεται διά τοῦ Υἱοῦ, στίς καρδιές μας καὶ μᾶς προσφέρει ὡς δῶρο τήν υιοθεσία. Γράφει: «Ὄτι δέ ἐστε υἱοί, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τό Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τάς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὅστε οὐκέτι εἴ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἴ δέ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διά Χριστοῦ» (Γαλ. 3,6-7).

Ἐπομένως, τό πρώτο «έξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στόν Υἱό καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινε ἀνθρωπος γιά δλους τούς ἀνθρώπους καὶ ἔδωσε σέ δλους τήν δυνατότητα τῆς κατά Χάριν υιοθεσίας του. Τό δέ δεύτερον «έξαπέστειλεν» ἀναφέρεται στό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὅποιον ἔρχεται στήν καρδιά καὶ ἀπεργάζεται τήν υιοθεσία στούς ἀνθρώπους. Ὅσο σημαντική εἶναι ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, ἄλλο τόσο σημαντική εἶναι καὶ ἡ ἐλευση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στήν καρδιά, γιατί καὶ μέ τά δύο αὐτά γεγονότα ἀπολαμβάνουμε τήν υιοθεσία.

Αὐτό σημαίνει ὅτι ως Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί μέ τό Ἅγιον Βάπτισμα καὶ τό Ἅγιον Χρίσμα ἐντασσόμαστε στό ζωντανό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ γινόμαστε μέλη αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου Σώματος, δηλαδή μέλη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τρεφόμαστε μέ τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἀλλωστε, ἡ Ἐκκλησία

είναι τό πραγματικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Αύτή ἡ ἔνταξη δέν είναι μηχανική καί συναισθηματική. Ἡ Ἐλευση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στήν καρδιά διά τῶν Μυστηρίων ἀναπτύσσει τήν καρδιακή προσευχήν. "Ἐτοι, ὁ ἀναγεννημένος ἀνθρωπος φωνάζει, καὶ μάλιστα κράζει τὸν Θεό ως Πατέρα μέ τὴν καρδιά του.

Ἡ προσευχή στὸν Πατέρα μέσα στήν καρδιά, πού γίνεται μέ ἰσχυρή φωνή, προσδιορίζει σαφέστατα ὅτι τότε ὁ ἀνθρωπος είναι νίος τοῦ Θεοῦ, αἰσθάνεται τήν κατά Χάρην υἱοθεσία, παύει νά είναι δοῦλος τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἔχει τήν βεβαιότητα ὅτι είναι κληρονόμος τοῦ Θεοῦ διά τοῦ Χριστοῦ ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ.

Ἄγαπητοι ἀδελφοί,

Τό ρῆμα «ἔξαπέστειλεν» πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δύο φορές στό ἀποστολικό αὐτό ἀνάγνωσμα δηλώνει τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ καί τήν Ἐλευση τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στήν καρδιά. Καί τά δύο αὐτά ἔχουν μεγάλη ἀξία καί σπουδαιότητα καί είναι ἐνωμένα μεταξύ τους. Αύτό δείχνει τί είναι Χριστούγεννα καί τί είναι Πεντηκοστή, τί είναι ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ καί τί είναι θέωση τοῦ ἀνθρώπου. Αύτό δείχνει ποιός είναι ὁ σκοπός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ, πῶς διά τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στήν Μία, Ἅγια, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, γινόμαστε μέλη τοῦ Χριστοῦ, ἀποκτοῦμε τήν υἱοθεσία καί ὅτι αὐτό τό αἰσθανόμαστε μέ τήν προσευχή τοῦ Ἅγιου Πνεύματος μέσα στήν καρδιά.

Σέ μιά ἐποχή πού ὑπάρχει ἀπογοήτευση καί ἀπελπισία, ἡ βεβαιότητα τῆς υἱοθεσίας ἐν Χριστῷ μέ τά Μυστήρια καί τήν προσευχή είναι ἐλπίδα ζωῆς.

Χριστός ἐτέχθη, ἀδελφοί!

Μέ Χριστουγεννιάτικες εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Σημείωση: Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθῇ στοὺς Ιεροὺς Ναούς καί τίς Ιερές Μονές κατά τήν ἐορτή τῶν Χριστουγέννων, στό Κοινωνικό, πρίν τό «Μετά φόβου Θεοῦ...».

